

Folketingsmanden for Københavns 10de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bang: Det ærede Medlem nævnedes før, at Landbruget kunde ikke have noget Ansvar for de Æg, som blev indførte fra Udlandet og spiste af andre end Landmændene. Enhver Snæs Æg, som indføres fra Rusland til Forbrug herhjemme, frigør et tilsvarende Kvantum af Æg til Eksport til Udlandet, og netop den Stigning, der finder Sted i Importen, er i væsentlig Grad betingende for den tilsvarende Stigning, som har fundet Sted i Eksporten fra Danmark. Men det er selvfølgelig vanskeligt i en Aftentime efter saadanne korte Bemærkninger at fælde Dom over, hvem der har Ret. Jeg vil henstille til ærede Medlemmer, naar Rentrykket foreligger, at læse, hvad der er sagt, og saa fælde Dommen.

Zahle: Der er en Politik, man kalder den moderate. Den gaar ud paa, at man tager alt, hvad man kan faa, selv om det er noget Snavs. Denne Politik repræsenteredes en Gang af Repræsentanten fra Møen (F. Bojsen), en for øvrigt udmærket og nobel Personlighed, som spillede en stor politisk Rolle. Men de møenske Vælgere blev kedede af det og kasserede den Repræsentant trods den personlige Respekt, de følte for ham, og gik til den modsatte Side og valgte en Socialdemokrat, sikkert fordi de troede sig sikre paa, at de saa vare færdige med den Politik. Jeg tror, at Vælgerne paa Møen ville gnide deres Øjne, naar de læse, hvad det ærede Medlem fra Møen (Jessen) har sagt her i Dag om, at han vilde være taknemmelig, hvis Justitsministeren kunde føre den Lov ud i Livet, som det ærede Medlem fra Møen og hans Partifæller tidligere have stemt imod, og som det ærede Medlem endogsaa endnu i Aften kaldte en ikke virkelig Reform, men kun en Fiktion, noget daarligt, som man kun skulde have bragt ud i Livet for straks at begynde at omarbejde det, for at det kunde blive taaleligt og brugeligt. Hvis det ikke er den moderate Politik, som Vælgerne paa Møen mente begravet dybt i Jorden, da de valgte deres nuværende Repræsentant, saa er det mig, som har taget ganske fejl. Jeg kan ikke se rettere end, at det er den Politik, de vilde af med. Det ærede Medlem fra Odder (Jacobsen) fortalte, da han havde Ordet i Dag, at Finansministeren havde sammenlignet Socialdemokratiet med en Ulv. Det var ikke Ulvetale, der kom fra

det ærede Medlem fra Møen før. Det var rigtig from og mild og blid Tale, rigtig god gammeldags moderat Tale. Heldigvis er det ærede Medlem jo ikke altid saadan, men Vælgerne paa Møen, som jeg kender noget til, ville sikkert blive lidt forbavsede, naar de opdage, at de ikke ere komne videre endnu, end at de i hvert Fald af og til have en moderat Folketingsmand.

Jeg skal tillade mig at henvende en Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister. Jeg har nemlig i Dag faaet tilsendt et Andragende til Regering og Rigsdag, som jeg tidligere har lovet Mænd nede paa Møen at indbringe her. Det drejer sig om, at man dernede ønsker at faa forandret en Bestemmelse i Saltvandsfiskeriloven, som forbyder Anvendelse af Aalekam eller, som man paa Møen kalder det, Aaleharke til Fangst af Aal. De Folk, som bo omkring Stege Nor, føle sig meget forurettede ved denne Bestemmelse. Aaleharken er, efter hvad der er oplyst for mig af kyndige Folk, ikke nær saa grusomt et Apparat som Pigjern, der er spydformet og har Modhager, medens derimod Aaleharken nærmest kan sammenlignes med en Række Stoppe-naale, saa Fangsten med Aaleharken bibringer Dyret meget ringere Lidelser end Fangsten med Aalejern, som er tilladt. Ved Hjælp af Aaleharker kan man i Stege Nor uden stor Bekostning til Anskaffelse af Fiskeriredskaber skaffe sig i alt Fald nogen Indtægt ved Fiskeri. Naar Aaleharken ikke er tilladt, bliver det bekosteligt at anskaffe de Redskaber, som skulle til for virkelig at fange noget videre af Aal, og derfor maa de omkring Stege Nor boende Folk finde sig i at se fremmede Fiskere sejle ind og fange Aal med de dyrere Redskaber og sejle bort med de Fisk, som de billigvis dog kunde have Ret til at faa nogle af. Naar jeg siger til Ministeren i det nuværende moderate Ministerium, at Frede Bojsen er med til at anbefale Andragendet, tror jeg, det vil blive modtaget med Velvillie, naar jeg efter Slutningen af min Tale overrækker Andragendet til den højtærede Minister, ligesom jeg skal tillade mig at indbringe det for Rigsdagen.

Jeg vil gerne tillade mig at spørge den højtærede Landbrugsminister, om vi ikke skulde have Fæstekommissionens Betænkning offentliggjort. Nu sad Finansministeren mange Maaneder med Sparekommissionens Betænkning til stor Skade for vort Arbejde her paa Rigsdagen. Den højtærede Finansminister kunde ikke anføre anden Grund derfor, end at hvis den var bleven offentliggjort, vilde han have haft noget